

רעה מחיינא

ויחלים והנה סלם (בראשית כח) - זו התפלה. מצב הארץ, שמתתפללים בני אדם אומה הארץ, שהיא השכינה, ומגיעה לשמי, שהוא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (מלכים א:ח) ואתה תשמע המשפטים. וסוד הדבר - (תהלים כח) ה' אדרני מה אדר שマー בכל הארץ אשר

פנה הורך על המשפטים. ובזמן שמודיע להם הקדוש ברוך הוא, השכינה שעולה באורה תפלה, מיד - (בראשית כח) והנה מלאכי אלהים עליהם וירדים בו, פותחים באוטו ארם. כלם פונפים נפשיהם לעמת השכינה באורה תפלה. זהו שכתויב (יחזקאל א) ונפיהם וכנפיהם פרdots מלמעלה. וזהו עליהם - שכינה על בנפיהם. וירדים בו, מהו בו?

בקדוש ברוך הוא. ובקדוש ברוך הוא, ומתיידר קדשא בריך הוא בו בהיה אלوتא. השכינה היא מצוה בלילה ממש הויה, יהויה איה שלו, ומזכה בלי מחלוקת לא לה עלייה.

ומחלוקת היא אדם יודע שם יודע ה"א וא"ז ה"א, תפארת, מצוה, היא מלכות כלולה מאربع חיות של הרכבה כלולה מאربع עשר אותיות, היא נקבה שלו, פנים שלו, פנים של רחמים. בגללה נאמר, (שםות לו) אם אין פניך הילכים אל פעלנו מזה.

ומצד הצדיק נקרא אחורי, היה כללה שמונה עשרה חילות, שהן אחוריו של האדם לעמת שמנה עשר בענויות של הלובש שדומה לשדרה, שבו שמנה עשרה חילות, שהיא אחורי למעשה בראשית, וקדום לחלוקת, ישראל עליה בחלוקת. מה לא היה באדם, דעת הדעת טוב ורע דאייה אחורי למעשה וקדום לפרשנות.

השלמה מהחשות (סימן יב) רעה מחיינא

ויחלים והנה סלם, (בראשית כח) דא צלota. מצב הארץ, דמצלין בני נשא לה בארעה דאייה שכינתא ומטהת לשמייא דאייה קדשא בריך הוא, דאתמר (מלכים א:ח) ואתה תשמע המשפטים. ורزا דמלחה (מלחים ח יי') אדרינו מה אדר שマー בכל הארץ אשר תננה הורך על המשפטים. ובזמנא דמוודע לוון קדשא בריך הוא, שכינתא דסלכא בהיה אלותא. מיד (בראשית כ"ח) והנה מלאכי אלחים עליהם וירדים בו, בההוא בר נש. פולחו פתחין גדרפייהו לקלבל שכינתא בהיה אלותא. הרא הוא דכתיב, (יחזקאל א) ובניהם ובנפיהם פרdots מלמעלה. והאי איה עלים שכינתא על גדרפייהו. וירדים בו, מי בו, בקדשא בריך הוא.

וקדשא בריך הוא נחית עליהו לקלבל שכינתא, ומתיידר קדשא בריך הוא בו בהיה אלותא. השכינה היא מצוה בלילה ממש הויה, יהויה איה חייה דיליה, ומזכה בלי מחלוקת לית לה סליקו. ומחשכה היא אדם יודע ה"א וא"ז ה"א, תפארת מצוה, מלכות כלילא מאربع חיות דמרפכפה כלילא מאربع אתוון איה נוקבא דיליה אנפין דיליה, אנפי רחמי. בגינה אמינה, (שםות לו"ג) אם אין פניך הילכים אל פעלנו מזה.

ומסתרא דעתך אתקרי אחורי, היה כלילא שמנה עשר חולין דאיןין מאחור דבר נש לקלבל שמנה עשר בענויות דלולב לדומה לשדרה דביה שמנה עשר חולין. איה אחורי לעובדא דבראשית, וקדום לחלוקת חולין. דאתמר בה, ישראל עליה בחלוקת. מה לא היה באדם, דעת הדעת טוב ורע דאייה אחורי למעשה וקדום לפרשנות.

עשרה חילות, שהיא אחורי למעשה בראשית, וקדום לחלוקת, ישראל עליה בחלוקת. מה שאין כן באדם, שען הדעת טוב ורע שהיא אחורי למעשה, וקדום לפרשנות.